

[Statsministeren.]

paatage sig personlige Byrder for at tjene Nationens Sag. — Det vil imidlertid være Lovgivningens Sag at mildne Vilkaarene paa bedst mulige Maade for dem, vi paa-lægger Byrderne. Vi vil igen komme til at staa over for mange Vanskeligheder, og jeg benytter Lejligheden til at opfordre hele Folket til at opretholde Ro og Orden, men ogsaa til at vise virkeligt Borgersind. Der vil blive udrettet, hvad der er muligt, for at sikre og beskytte Borgerne; til Gengæld bør den enkelte afholde sig fra at søge Fordel paa andres Bekostning. Hamstring af Varer, ubillig Fordyrelse af Livsformødenheder og andre Handlinger af den Art er ikke Udtryk for godt Borgersind, og man bør afholde sig fra saadanne Handlinger.

Jeg opfordrer Rigsdagen til endrægtigt Arbejde for Folkets og Landets Velfærd i den Tid, der ligger truende foran os, og jeg ønsker vort Land og vort Folk en lykkelig Udgang af en mørk Tid.

Formanden: Denne Erklæring fra Statsministeren tager Tinget til Efterretning.

Paa den af Indenrigsministeriet i Medfør af Valglovens § 50 udarbejdede Liste over Stedfortrædere findes opført som 1ste Stedfortræder for Maribo Amtskreds Underdirektør Peder Nørgaard, København, som Stedfortræder for Skanderborg Amtskreds Husmand Anton Kn. P. Simonsen, St. Restrup, og som 1ste Stedfortræder for København—Frederiksberg østre Storkreds Tømrer Ingvard Dahl, København, der alle har meddelt mig, at de er villige til at modtage Mandaterne.

I Skrivelse af 31. August d. A. har Medlem for Skanderborg Amtskreds, Borgmester L. Rasmussen, meddelt mig, at han nedlægger sit Mandat som Medlem af Folketinget fra 1. September d. A.

Da den af Indenrigsministeriet i Medfør af Valglovens § 50 udarbejdede Liste med Hensyn til Stedfortrædere er udtømt for Socialdemokratiet for Skanderborg Amtskreds, vil det ledigblevne Mandat i Henhold til Valglovens § 52, jfr. Lov Nr. 104 af 7. April 1936 om Ændringer i Rigsdagsvalgloven, være at overføre til Aalborg Amtskreds, hvor Husmand Christen Andersen, Hem pr. Mariager, er 1ste Stedfortræder.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Udbetaling af Indlaan i Banker og Sparekasser.

Jeg giver derefter Ordet til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, for at han kan fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Under Hensyn til at den egentlige Beredskabslovgivning, hvortil Forslag ligger færdigt udarbejdet, næppe vil kunne gennemføres i Aften og i Nat, har jeg anset det for nødvendigt at tage et særligt Punkt ud af denne Lovgivning, nemlig Bestemmelser angaaende Udtræk af Banker og Sparekasser.

Under de forhaandenværende urolige Forhold vil det være meget ønskeligt, at de i Banker og Sparekasser paa Kontrabøger og Indlaansbeviser indestaaende Midler ikke pludselig og i unødvendigt Omfang undrages Omsætningen. Jeg tillader mig derfor for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Udbetaling af Indlaan i Banker og Sparekasser, hvilken Lov skal bemyndige Handelsministeren til efter Samraad med Danmarks Nationalbank og Repræsentanter for Banker og Sparekasser midlertidigt at give nærmere Forskrifter for, hvor stort et Beløb der pr. Uge kan fordres udbetalt paa de i Banker, Sparekasser og lignende Pengeinstitutter aabnede Konti. Lovforslaget svarer i Princippet ganske til den Lov, der gennemførtes den 2. August 1914. Jeg tror at turde sige, at med Hensyn til det her omhandlede Omraade viste Befolkningen i 1914 megen Forstaaelse, og jeg regner med, at Befolkningen i denne Situation vil vise en tilsvarende Forstaaelse.

Det er Tanken i Henhold til denne Lov at fastsætte, at der indtil videre ikke kan fordres udbetalt mere end 300 Kr. om Ugen paa de af Banker, Sparekasser og lignende Pengeinstitutter udstedte Indlaansbeviser eller Kontrabøger, medmindre Udbetaling sker i Form af Overførsel til Kontrabog eller Indlaansbevis i det samme eller et andet Pengeinstitut eller i Form af Checks, udstedt til offentlige Kasser. Jeg understreger, at Bestemmelsen naturligvis ikke vil hindre, at Pengeinstitutter udbetaler mere end 300 Kr. pr. Dag, hvilket jo vil kunne være nødvendigt i adskillige Tilfælde, f. Eks. i Forretningslivet, ved Udbetaling af Arbejderlønninger m. v.

Jeg henstiller, at Lovforslaget underkastes en velvillig og meget hurtig Behand-